II

(Muud kui seadusandlikud aktid)

MÄÄRUSED

KOMISJONI DELEGEERITUD MÄÄRUS (EL) 2023/444,

16. detsember 2022,

millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (EL) 2018/1972 meetmetega, mille eesmärk on tagada toimiv juurdepääs hädaabiteenistustele kõnede kaudu, mis tehakse Euroopa ühtsel hädaabinumbril 112

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2018. aasta direktiivi (EL) 2018/1972, millega kehtestatakse Euroopa elektroonilise side seadustik, ([1]) eriti selle artikli 109 lõiget 8,

ning arvestades järgmist:

(1) Direktiivi (EL) 2018/1972 artikli 109 lõike 8 kohaselt võtab komisjon selleks, et tagada liikmesriikides toimiv juurdepääs hädaabiteenistustele kõnede kaudu, mis tehakse Euroopa ühtsel hädaabinumbril 112, vastu delegeeritud õigusaktid, kusjuures esimene selline õigusakt võetakse vastu 21. detsembriks 2022. Need delegeeritud õigusaktid täiendavad direktiivi artikli 109 lõikeid 2, 5 ja 6 meetmetega, mis on vajalikud hädaolukorra side ühilduvuse, koostalitlusvõime, kvaliteedi, usaldusväärsuse ja toimepidevuse tagamiseks liidus seoses helistaja asukohateabe lahenduste, puuetega lõppkasutajate juurdepääsu ja kõne suunamisega kõige sobivamasse häirekeskusesse.

(2) Hädaolukorra side on avaliku korra, turvalisuse ja tervishoiu oluline osa. Üle 30 aasta on liidu kodanikud juurdepääsuks hädaabiteenistustele kasutanud Euroopa ühtset hädaabinumbrit 112. Seda peaks neil olema võimalik teha digimaailmas ka edaspidi. Kodanike huvides on, et sekkumist vajava sündmuse kohta esitataks põhjalik ja õigeaegne kontekstiteave. Euroopa digipöörde eesmärgiks olev ühenduvuse kõrge tase, mis kajastub otsuses, millega luuakse digikümnendi poliitikaprogramm 2030. aastaks, ([2]) toob kaasa kodanike, eriti puuetega inimeste poolt kasutatavate elektrooniliste sideteenuste tehnoloogilise ülemineku täielikult internetiprotokollil põhinevatele tehnoloogiatele. Üleminek elektroonilistes sidevõrkudes ahelkommutatsiooni tehnoloogiatelt pakettkommutatsiooni tehnoloogiatele käivitab kõneteenuste kasutuselevõtu IP multimeedia allsüsteemil põhinevate püsi- ja mobiilsidepõhiste VoIP-tehnoloogiate kaudu, nagu VoLTE, VoNR (5G-võrgud) ja VoWiFi. Pakettkommutatsiooni tehnoloogiad võimaldavad ka teksti- ja videopõhiseid teenuseid, nagu reaalajas tekstiedastus ja spetsiaalsed kõneteenused. Neid IP-põhiseid sideteenuseid ei saa toetada vanade ahelkommuteeritud võrkudega, nagu 2G- ja 3G-võrgud, mis on kasutusest kõrvaldamisel. Seetõttu on vaja viia ka hädaolukorra side üle pakettkommutatsiooni tehnoloogiatele. Määruse eesmärk on tagada, et selles üleminekuprotsessis on tagatud hädaolukorra side kvaliteet ja usaldusväärsus.

([1]) ELT L 321, 17.12.2018, lk 36.

([2]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. detsembri 2022. aasta otsus (EL) 2022/2481, millega luuakse digikümnendi poliitikaprogramm 2030 (ELT L 323, 19.12.2022, lk 4).

(3) Hädaabiteenistuste eesmärk on sekkumise kaudu vältida, leevendada või ohjata sekkumist vajavate sündmuste mõju. Sekkumiseks kuluv aeg mõjutab oluliselt sekkumist vajavate sündmuste tagajärgi. Tulemuslikuks sekkumiseks on vaja kiiresti mobiliseerida sekkumisressursid, mis suudaksid sekkumist vajavale sündmusele tõhusalt reageerida, ja tagada kiire saabumine sekkumiskohta.

(4) Hädaolukorra side eesmärk on võimaldada lõppkasutajatele juurdepääs hädaabiteenistustele, et paluda ja saada hädaabiteenistustelt hädaabi. Ehkki hädaolukorra side luuakse lõppkasutaja ja häirekeskuse vahel, peaks saadud teabe töötlemine ja taotluse edastamine hädaabiteenistustele olema kõige sobivama häirekeskuse ülesanne, millega tagatakse juurdepääs hädaabiteenustele. Sõltuvalt häirekeskuste süsteemide ja hädaabiteenistuste süsteemide riiklikust korraldusest võivad häirekeskused ja hädaabiteenistused olla nii kattuvad kui ka autonoomsed üksused.

(5) Hädaabiteenistustele juurdepääsu võimaldamiseks peaks toimiv hädaolukorra side niihästi tagama lõppkasutaja ja kõige sobivama häirekeskuse vahelise õigeaegse suhtluse kui ka tegema õigel ajal kättesaadavaks kontekstiteabe, sealhulgas helistaja asukohateabe. Kontekstiteave aitab kirjeldada sekkumist vajavat sündmust, näiteks füüsilist keskkonda, asjaomaste isikute seisundit ja võimeid, sündmuse toimumise kohta jne. Kontekstiteabe kättesaadavus ja täpsus võimaldab õigel ajal kindlaks teha asjakohased sekkumisressursid ja tagab kiire saabumise sekkumiskohta, nt kui on olemas täpne teave helistaja asukoha kohta. Lõppkasutaja võib selle teabe hädaabiteenistustele edastada hädaolukorra side kaudu või see teave võidakse saada automaatselt lõppkasutaja seadmest või võrgust.

(6) Helistaja asukohateave on üks olulisemaid hädaolukorra sidega seotud kontekstiteabe liike ja sellel on suur mõju hädaolukorra side tõhususele. Helistaja asukohateabe täpsus ja usaldusväärsus mõjutab aega, mis on vajalik sündmuse toimumiskoha kindlakstegemiseks ja hädaabiteenistuste kohalejõudmiseks.

(7) Direktiivi (EL) 2018/1972 kohaselt peavad pädevad reguleerivad asutused kehtestama helistaja asukohateabe täpsuse ja usaldusväärsuse kriteeriumid. Need kriteeriumid kujutavad endast helistaja asukohateabe täpsuse ja usaldusväärsuse miinimumtasemeid, mida tuleb liikmesriigi territooriumil rakendada võrgupõhiste ja mobiiltelefonipõhiste tehnoloogiate abil. Euroopa Kohtu praktika kohaselt ([3]) peaksid kriteeriumid tehnilise teostatavuse piires tagama, et lõppkasutaja asukoht tehakse kindlaks nii usaldusväärselt ja täpselt, et see võimaldab hädaabiteenistustel lõppkasutajale appi tulla. Nende tehnoloogiate kombinatsioon tagab, et isegi juhul, kui helistaja asukoha määramise mobiiltelefonipõhine lahendus ei võimalda teha helistaja asukohateavet kättesaadavaks kõige sobivamale häirekeskusele, saavad hädaabiteenistused kooskõlas liikmesriikide kehtestatud helistaja asukohateabe täpsuse ja usaldusväärsuse kriteeriumidega tugineda võrgupõhisele asukohale, et lõppkasutajale appi tulla. Helistaja asukohateabe kriteeriumid, mis ei võimalda kehtestada minimaalseid täpsuse ja usaldusväärsuse tasemeid, võivad viia rakendamiseni, millega ei tagata, et hädaabiteenistused saavad helistaja asukoha kohta teavet, mida nad saavad tulemuslikult kasutada. Liikmesriikide ülesanne peaks olema hinnata tehniliselt teostatavate helistaja asukoha määramise lahenduste koosmõju ning kehtestada helistaja asukohateabe täpsuse ja usaldusväärsuse kohta miinimumnõuded, mille rakendamine võimaldaks hädaabiteenistustel tõhusalt sekkuda. Helistaja asukohateabe täpsuse kasulikkus võib varieeruda sõltuvalt piirkonnast, kust hädaolukorra side algatatakse (nt linnas või maal), ning seda võidakse vastavalt kajastada kehtestatud kriteeriumides. Selleks et tagada liidus täpsuse ja usaldusväärsuse kriteeriumide kehtestamisel ühtlustatud lähenemisviis, millega tagatakse kontekstiteabe miinimumtase, on vaja määratleda parameetrid, mida pädevad reguleerivad asutused peaksid selliste kriteeriumide kehtestamisel arvesse võtma. Lisaks on oluline meelde tuletada, et Euroopa Liidu lepingu artikli 4 lõikes 3 sätestatud lojaalse koostöö põhimõtte kohaselt teevad pädevad reguleerivad asutused helistaja asukohateabe täpsuse ja usaldusväärsuse kriteeriumide kehtestamisel omavahel koostööd, konsulteerides elektroonilise side Euroopa reguleerivate asutuste ametiga (BEREC) või muude asjaomaste foorumitega, kes on pädevad andma selles valdkonnas suuniseid, et tagada direktiivi (EL) 2018/1972 artikli 109 lõike 6 täielik tõhusus.

([3]) Euroopa Kohtu (neljas koda) 5. septembri 2019. aasta otsus kohtuasjas C 417/18: AW jt *vs.* Lietuvos valstybė.

(8) Helistaja asukohateabe täpsust võib väljendada päästeteenistustele sekkumiseks esitatud otsingupiirkonna maksimumraadiusena. Sekkumise aega võib märkimisväärselt lühendada, kui kõige sobivamale häirekeskusele on kättesaadav täpne ja usaldusväärne võrgu- ja mobiiltelefonipõhine teave helistaja asukoha kohta, eriti kui abi paluvad lõppkasutajad ei ole suutelised oma asukohta täpsustama. Seepärast peaksid liikmesriigid väljendama püsivõrkude puhul oma territooriumil rakendatavaid minimaalseid täpsustasemeid helistaja asukohateabena, mis on seotud võrgu lõpp-punkti füüsilise aadressiga, näiteks viidates konkreetsele majanumbrile, korterile, korrusele või muule sarnasele teabele. Mobiilsidevõrkude puhul tuleks minimaalset täpsustaset näidata meetrites väljendatud horisontaalse otsingupiirkonna maksimumraadiusena, mis esitatakse hädaabiteenistustele sekkumiseks. Vajaduse korral ja kui see on tehniliselt teostatav, tuleks meetrites väljendada ka kõrgus merepinnast või vertikaalse täpsuse kriteerium. Liikmesriigid peaksid hindama, kas neid parameetreid on võimalik kohaldada võrgust sõltumatute numbripõhiste isikutevahelise side teenuste pakkujate suhtes, kui neid püsi- või mobiilsidevõrkudes kasutatakse.

(9) Helistaja asukohateabe usaldusväärsus peaks olema seotud kahe aspektiga: kindlaksmääramine ja edastamine. Helistaja asukohateabe usaldusväärsus tuleks kindlaks määrata vastavalt statistilistele mõõtmistele, mis näitavad edukuse määra, mille ulatuses hädaolukorra side algatanud seadme tegelik asukoht vastab helistaja asukohateabe põhjal leitud füüsilisele piirkonnale. Hädaolukorra side peaks käivitama nii võrgupõhise kui ka mobiiltelefonipõhise asukohateabe, kui mobiiltelefonipõhine teave on kättesaadav. Hädaabiteenistustele suunatud helistaja asukohateabe usaldusväärsus tuleks kindlaks määrata nende kahe tehnoloogia koosmõjuna. Helistaja asukohateabe edastamise usaldusväärsust tuleks väljendada tehnilise lahenduse edukuse määrana helistaja asukohateabe edastamisel kõige sobivamale häirekeskusele. Edukuse määr sõltub võrgu suutlikkusest edastada teavet (võrgupõhise helistaja asukohateabe korral) või edastamist võimaldavast koostalitlusvõimest mobiiltelefoni ja võrguressursside vahel (mobiiltelefonipõhise asukohateabe korral) ning kõige sobivama häirekeskuse suutlikkusest teavet vastu võtta.

(10) Selleks et komisjon saaks jälgida käesoleva määruse kohaselt kehtestatud helistaja asukohateabe kriteeriume, peaksid liikmesriigid esitama aruande kriteeriumide vastuvõtmise kohta ja selgitama, kuidas nad on võtnud arvesse käesolevas määruses sätestatud parameetreid.

(11) Direktiivi (EL) 2018/1972 kohaselt peab puuetega lõppkasutajate juurdepääs hädaabiteenistustele hädaolukorra side kaudu olema samaväärne teiste lõppkasutajate juurdepääsuga. Võrdväärsuse põhimõte tähendab, et puuetega lõppkasutajatel peaks olema hädaolukorra side kaudu juurdepääs hädaabiteenistustele funktsionaalselt samaväärsel viisil teiste lõppkasutajatega, eelkõige helistades numbrile 112 kõnepõhiste teenuste kaudu. Kuna funktsionaalse samaväärsuse nõuete osas puudub ühine arusaam, tuleks kehtestada nõuded, mis tagavad samaväärsuse hädaolukorra side funktsioonidega, mis on kättesaadavad teistele lõppkasutajatele, peamiselt kõnepõhiste teenuste kaudu. Kui liikmesriigid ei suuda tehnilistel põhjustel täita käesoleva määrusega kehtestatud funktsionaalse samaväärsuse nõudeid, peaksid nad teavitama komisjoni konkreetsetest põhjustest, miks see ei ole võimalik. Liikmesriigid peaksid teavitama komisjoni, kui hädaabiteenistustele juurdepääsuks lubatud vahendite tehniline ülesehitus ei nõua või ei võimalda kasutada Euroopa ühtset hädaabinumbrit 112, ning andma aru, kuidas on tagatud puuetega lõppkasutajate samaväärne või suurem teadlikkus sellest juurdepääsuvahendist.

(12) Selleks et komisjon saaks jälgida puuetega lõppkasutajate hädaabiteenistustele juurdepääsu vahendite ühilduvust, kvaliteeti, usaldusväärsust, koostalitlusvõimet ja toimepidevust, peaksid liikmesriigid teatama, millised hädaabiteenistustele juurdepääsu vahendid on nende jurisdiktsioonis lubatud puuetega lõppkasutajate, sealhulgas rändlusteenuseid kasutavate lõppkasutajate jaoks. Aruanne peaks sisaldama esimest hinnangut selle kohta, kas teatatud juurdepääsuvahendid vastavad käesoleva määruse kohastele funktsionaalse samaväärsuse nõuetele. Üleminek täielikult internetiprotokollil põhinevatele võrkudele võimaldab rakendada uusi juurdepääsetavaid sideteenuseid, nagu reaalajas tekstiedastus ja spetsiaalsed kõneteenused. Seepärast peaksid liikmesriigid teatama koostalitlusvõime, ühilduvuse või toimepidevusega seotud probleemidest, mis on tekkinud selliste teenuste kasutuselevõtmisel, eelkõige rändluse lõppkasutajate puhul. Selleks et täita Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2022/612 ([4]) artiklist 16 tulenevat kohustust teavitada BERECit hädaabiteenistustele juurdepääsu vahenditest, mis on nende liikmesriigis lubatud ja rändlusklientidele kasutamiseks tehniliselt teostatavad, peaksid riigi reguleerivad asutused või muud pädevad asutused vajaduse korral esitama tehnilised põhjused, miks ei ole hädaolukorra sideteenus rändluse lõppkasutajatele kättesaadav, kui kõnealused teenused on riigisisestele lõppkasutajatele kättesaadavad. Esimene aruanne ja järgmistel aastatel esitatud teave võimaldavad komisjonil hinnata vajadust võtta selliste probleemide lahendamiseks täiendavaid meetmeid, sealhulgas standardimismeetmeid.

([4]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. aprilli 2022. aasta määrus (EL) 2022/612, mis käsitleb rändlust üldkasutatavates mobiilsidevõrkudes liidus (uuesti sõnastatud) (ELT L 115, 13.4.2022, lk 1).

(13) Hädaolukorra side ja helistaja asukohateave tuleb suunata kõige sobivamasse häirekeskusesse, et võimaldada nõuetekohast vastamist hädaolukorra sidele ja selle haldamist. Hädaolukorra side tulemusliku marsruutimise tagamine on oluline ka seoses tehnoloogilise üleminekuga ahelkommutatsioonil põhinevalt tehnoloogialt pakettkommutatsioonil põhinevale tehnoloogiale. Kõige sobivama häirekeskuse määrab tavaliselt kindlaks liikmesriik, lähtudes territoriaalsest pädevusest hädaolukorra side haldamisel või pädevusest hallata teatavat liiki sidet, näiteks häirekeskus, mis on varustatud reaalajas tekstiedastuse või viipekeeles suhtlemise haldamise võimalustega. Isikutevahelise side teenuseid, mida osutatakse pakettkommutatsiooni tehnoloogiate kaudu, mis pakuvad kõne-, teksti- (sealhulgas reaalajas tekstiedastuse) ja videoteenuseid, võib marsruutida üldkasutatava võrgu domeeni või häirekeskuse domeeni. Sõltuvalt häirekeskuste riiklikust korraldusest võib juhul, kui hädaolukorra side jõuab häirekeskuste süsteemi üldkasutatavate võrkude kaudu, kõige sobivama häirekeskuseni jõudmiseks osutuda vajalikuks täiendav marsruutimine häirekeskuse domeenis. Selleks et tagada kõigi lõppkasutajate huvides toimiva hädaolukorra side kättesaadavus, peaksid liikmesriigid tagama, et igat liiki hädaolukorra side ja nende territooriumil lubatud helistaja asukohateave suunatakse sobivaimasse häirekeskusesse.

(14) Hädaabiteenustele juurdepääsu tulemuslikkus sõltub hädaabiteenistustele kontekstiteabe edastamise õigeaegsusest. Liikmesriigid peaksid tagama, et kõige sobivam häirekeskus, kuhu hädaolukorra side suunatakse, on tehniliselt suuteline edastama hädaabiteenistustele õigel ajal kontekstiteavet alates hetkest, mil häirekeskus neid teenistusi teavitab. Häirekeskuste riikliku korralduse kohaselt võib kõige sobivam häirekeskus hinnata kontekstiandmete kasulikkust ja filtreerida hädaabiteenistustele antavat teavet.

(15) Selleks et komisjon saaks jälgida kõne kõige sobivamasse häirekeskusesse suunamise tulemuslikkust, peaksid liikmesriigid esitama aruandeid hädaolukorra side õigeaegse suunamise kohta kõige sobivamasse häirekeskusesse, sealhulgas nii kõne- ja teksti- kui ka videoteenuste kasutamisel.

(16) Teises liikmesriigis reisivate lõppkasutajate, sealhulgas puuetega lõppkasutajate sujuva ja eelregistreerimiseta juurdepääsu tagamine hädaabiteenistustele ei pruugi olla liikmesriigi ainukontrolli all ja nõuaks vastavust ühiselt kokku lepitud koostalitlusvõime nõuetele. Ilma et see piiraks reaalajas tekstiedastuse ja spetsiaalsete kõneteenuste rakendamist vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivile (EL) 2019/882, ([5]) peaks olema võimalik anda juurdepääs hädaabiteenistustele kõne-, teksti- või videoteenuste kaudu, kasutades selleks hädaolukorra sidet mobiilirakenduste abil. Mobiilirakendused võivad võimaldada edastada mitmesuguseid kontekstiandmeid kõige sobivamale häirekeskusele. Kui mobiilirakendus on alla laaditud ja paigaldatud, võib lõppkasutaja suhelda kõige sobivama häirekeskusega kogu liidus, kui ühised koostalitlusvõime nõuded seda võimaldavad ning mobiilirakenduse pakkujad ja riiklikud häirekeskuste süsteemid vastavad nendele nõuetele. Liikmesriigid peaksid tegema komisjoniga heas usus koostööd, et teha kindlaks ühised koostalitlusvõime nõuded, mille rakendamine võimaldaks kasutada sellist hädaolukorra sidet kõige sobivama häirekeskusega mobiilirakenduste kaudu kogu liidus.

(17) Häirekeskuste süsteemid, mis on välja töötatud ahelkommuteeritud sidele vastamiseks ja selle haldamiseks, ei pruugi olla võimelised vastama kõigile pakettkommutatsiooni tehnoloogia abil algatatud hädaolukorra side funktsioonidele ning neid haldama ja töötlema. Selleks et tagada läbipaistvus asjaomaste sidusrühmade, eelkõige elektroonilise side teenuste ja võrgupakkujate jaoks ning häirekeskuste süsteemide sidus ja õigeaegne ajakohastamine oma territooriumil, peaksid liikmesriigid koostama tegevuskava oma häirekeskuste süsteemide suutlikkuse suurendamiseks, et need suudaksid vastata pakettkommutatsiooni tehnoloogiate kaudu pakutavale hädaolukorra sidele ning seda hallata ja töödelda. Tegevuskava peaks sisaldama eeldatavat ajakava ja kuupäeva, mil võetakse kasutusele uudsed vahendid juurdepääsuks hädaabiteenistustele pakettkommutatsiooni tehnoloogial põhineva hädaolukorra side kaudu, olenemata sellest, kas need vahendid on põhivõrgus aktiveeritud numbripõhiste isikutevahelise side teenustena või kasutusele võetud mobiilirakenduse kaudu. Tegevuskava peaks sisaldama teavet häirekeskuste süsteemide suutlikkuse ajakohastamise ajakava kohta, võttes arvesse direktiivis (EL) 2019/882 sätestatud kohustusi ja ette nähtud õiguslikke tähtaegu. See puudutab eelkõige seda, et kõige sobivam häirekeskus vastab nõuetekohaselt Euroopa ühtsele hädaabinumbrile 112 tehtud kõnele, kasutades sünkroniseeritud häält ja teksti (sealhulgas reaalajas tekstiedastust) või video edastamise korral häält, teksti (sealhulgas reaalajas tekstiedastust) ja videot, mis on sünkroniseeritud spetsiaalse kõneteenusena. Vajaduse korral

([5]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. aprilli 2019. aasta direktiiv (EL) 2019/882 toodete ja teenuste ligipääsetavusnõuete kohta (ELT L 151, 7.6.2019, lk 70).

tuleks märkida eeldatav õiguslik kohustus siseriiklike õigusaktide alusel hädaolukorra side kasutuselevõtuks pakettkommutatsiooni tehnoloogia abil. Tegevuskavas tuleks viidata vahe-eesmärkidele, näiteks avalikud konsultatsioonid ja sidusrühmadega konsulteerimine, seadusandlikud meetmed, koostalitlusvõime, toimepidevuse ja usaldusväärsuse testimine, riigihanked jne. Liikmesriigid peaksid esitama komisjonile tegevuskava ja ajakohastatud teavet selle rakendamise kohta. Samuti peaksid liikmesriigid teatama ka koostalitlusvõime ja toimepidevusega seotud probleemidest, mis on tekkinud seoses hädaabiteenustele juurdepääsuks kasutatavate elektrooniliste sideteenuste osutamisega, et komisjon saaks hinnata vajadust võtta vastu täiendavaid meetmeid, sealhulgas standardimismeetmeid, selliste kitsaskohtade kõrvaldamiseks.

(18) Selleks et komisjon saaks jälgida direktiivi (EL) 2018/1972 artiklis 109 sätestatud ja käesoleva määrusega täiendatud kohustuste rakendamist ja täitmist, on vaja koguda liikmesriikidelt korrapäraselt ja struktureeritult teavet mitme aspekti kohta, mis on seotud hädaolukorra side tulemuslikkusega liidus. Pärast käesoleva määrusega ette nähtud esimest aruannet peaksid liikmesriigid esitama komisjonile ajakohastatud teabe, mida nõutakse seoses iga andmekogumisega, mille komisjon algatab Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande esitamise kohustuse täitmiseks direktiivi (EL) 2018/1972 artikli 109 lõike 4 kohaselt.

(19) Vastavalt direktiivi (EL) 2018/1972 artikli 109 lõikele 8 konsulteeriti elektroonilise side Euroopa reguleerivate asutuste ametiga, kes avaldas oma arvamuse 14. oktoobril 2022.

(20) Vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2018/1725 ([6]) artikli 42 lõikele 1 konsulteeriti Euroopa Andmekaitseinspektoriga, kes esitas oma arvamuse 15. novembril 2022,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

1. PEATÜKK

REGULEERIMISESE, KOHALDAMISALA JA MÕISTED

Artikkel 1

Käesoleva määrusega kehtestatakse meetmed, mis on vajalikud hädaolukorra side kaudu hädaabiteenistustele toimiva juurdepääsu tagamiseks seoses helistaja asukohateabe lahenduste, puuetega lõppkasutajate juurdepääsu ja kõne kõige sobivamasse häirekeskusesse suunamisega.

Artikkel 2

Määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

1) „toimiv hädaolukorra side“ – direktiivi (EL) 2018/1972 artikli 2 punktis 38 määratletud hädaolukorra side, mille puhul on tagatud

   a) õigeaegne teabevahetus lõppkasutaja ja kõige sobivama häirekeskuse vahel ning

   b) kontekstiteabe, sealhulgas helistaja asukohateabe õigel ajal kättesaadavaks tegemine;

([6]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2018. aasta määrus (EL) 2018/1725, mis käsitleb füüsiliste isikute kaitset isikuandmete töötlemisel liidu institutsioonides, organites ja asutustes ning isikuandmete vaba liikumist, ning millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 45/2001 ja otsus nr 1247/2002/EÜ (ELT L 295, 21.11.2018, lk 39).

2) „kontekstiteave“ – teave, mida lõppkasutaja edastab hädaolukorra side kaudu või mis saadakse ja edastatakse automaatselt lõppkasutaja seadmest või asjaomasest võrgust, et oleks võimalik õigel ajal kindlaks teha hädaabiteenistuste sekkumisressursid ja tagada hädaabiteenistuste kiire saabumine sekkumiskohta.

2. PEATÜKK

HELISTAJA ASUKOHATEAVE

Artikkel 3

1. Pädevad reguleerivad asutused tagavad direktiivi (EL) 2018/1972 artikli 109 lõike 6 kohaste helistaja asukohateabe täpsuse ja usaldusväärsuse kriteeriumide kehtestamisel tehnilise teostatavuse piires, et lõppkasutaja asukoht tehakse kindlaks nii usaldusväärselt ja täpselt, et see võimaldab hädaabiteenistustel lõppkasutajale appi tulla. Pädevad reguleerivad asutused kehtestavad kriteeriumid, võttes arvesse käesoleva artikli lõigetes 2 ja 3 sätestatud parameetreid.

2. Püsivõrkude puhul:

a) helistaja asukohateabe täpsuse kriteeriumi väljendatakse teabena võrgu lõpp-punkti füüsilise aadressi kohta;

b) helistaja asukohateabe usaldusväärsuse kriteeriumi väljendatakse protsentides tehnilise lahenduse või tehniliste lahenduste kombinatsiooni edukuse määrana täpsuskriteeriumile vastava asukohateabe kindlaksmääramisel ja edastamisel kõige sobivamale häirekeskusele.

3. Mobiilsidevõrkude puhul:

a) helistaja asukohateabe täpsuse kriteeriumi väljendatakse meetrites. Vajaduse korral väljendatakse meetrites ka kõrgus merepinnast või vertikaalse täpsuse kriteerium;

b) helistaja asukohateabe usaldusväärsuse kriteeriumi väljendatakse protsentides tehnilise lahenduse või tehniliste lahenduste kombinatsiooni edukuse määrana täpsuskriteeriumile vastava otsingupiirkonna kindlaksmääramisel ja edastamisel kõige sobivamale häirekeskusele.

3. PEATÜKK

PUUETEGA LÕPPKASUTAJATE JUURDEPÄÄS HÄDAABITEENISTUSTELE

Artikkel 4

Kui liikmesriigid rakendavad puuetega lõppkasutajate juurdepääs hädaabiteenistustele hädaolukorra side kaudu, tagavad nad, et tehnilise teostatavuse korral on täidetud järgmised funktsionaalse samaväärsuse nõuded:

a) hädaolukorra side võimaldab kahepoolset interaktiivset suhtlust puuetega lõppkasutaja ja häirekeskuse vahel;

b) hädaolukorra side on ilma eelregistreerimiseta sujuvalt kättesaadav teises liikmesriigis reisivatele puuetega lõppkasutajatele;

c) hädaolukorra side on puuetega lõppkasutajatele tasuta;

d) hädaolukorra side suunatakse viivitamata kõige sobivamasse häirekeskusesse, kus on oskusi ja vahendeid selleks, et nõuetekohaselt vastu võtta ja töödelda puuetega lõppkasutajate hädaolukorra sidet;

e) puuetega lõppkasutajatele tagatakse hädaabikõnede puhul samaväärne helistaja asukohateabe täpsuse ja usaldusväärsuse tase kui teistele lõppkasutajatele;

f) puuetega lõppkasutajatel on kas juurdepääsuvahendite ülesehituse või teadlikkuse suurendamise meetmete abil võimalik saavutada vähemalt samal tasemel teadlikkus hädaabiteenistustele juurdepääsu võimalustest numbrile 112 tehtud hädaabikõnede kaudu kui teistel lõppkasutajatel.

4. PEATÜKK

SUUNAMINE KÕIGE SOBIVAMASSE HÄIREKESKUSESSE

Artikkel 5

Liikmesriigid tagavad, et hädaolukorra side ja helistaja asukohateave suunatakse viivitamata kõige sobivamasse häirekeskusesse, mis on tehniliselt võimeline edastama kontekstiteavet hädaabiteenistustele, kui neid hädaolukorrast teavitatakse.

Artikkel 6

Selleks et tagada käesoleva määruse artikli 4 lõike 1 punktiga b ette nähtud hädaabiteenistustele sujuva juurdepääsu tehniline teostatavus, teevad liikmesriigid, ilma et see piiraks direktiivi (EL) 2019/882 rakendamist, komisjoniga koostööd, et määrata kindlaks ühised koostalitlusvõime nõuded, mis võimaldavad mobiilirakenduse kaudu edastada hädaolukorra side kõige sobivamale häirekeskusele kõikjal liidus.

5. PEATÜKK

ARUANDLUS

Artikkel 7

1. Liikmesriigid esitavad komisjonile korrapäraselt aruandeid hädaolukorra side ja helistaja asukohateabe artikli 5 kohaselt kõige sobivamasse häirekeskusesse suunamise rakendamise tulemustest.

2. Liikmesriigid koostavad ja esitavad komisjonile hiljemalt 5. novembriks 2023 tegevuskava riikliku häirekeskuste süsteemi ajakohastamiseks, et oleks võimalik hädaolukorra sidet pakettkommutatsiooni tehnoloogia abil vastu võtta, sellele reageerida ja seda töödelda. Tegevuskavas märgitakse kuupäev, mil eeldatavasti võetakse kasutusele pakettkommutatsiooni tehnoloogiale tuginev kõne-, teksti- või videopõhine hädaolukorra side. Tegevuskava sisaldab ka esialgset kuupäeva, mil häirekeskused on valmis sellist hädaolukorra sidet vastu võtma. Liikmesriigid esitavad ajakohastatud teabe tegevuskava vahe-eesmärkide rakendamise kohta kooskõlas artikliga 8.

Artikkel 8

1. Liikmesriigid esitavad komisjonile hiljemalt 5. märtsiks 2024 järgmise teabe:

a) helistaja asukohateabe täpsuse ja usaldusväärsuse kriteeriumid, mis on väljendatud vastavalt artiklis 3 osutatud parameetritele;

b) vahendid hädaabiteenistustele juurdepääsuks hädaolukorra side kaudu, mida kasutavad puuetega lõppkasutajad, sealhulgas need, kes kasutavad rändlusteenuseid, ning hinnang nende vastavuse kohta artiklis 5 sätestatud funktsionaalse samaväärsuse nõuetele.

2. Liikmesriigid esitavad komisjonile käesolevas artiklis ja artiklis 7 osutatud teabe iga andmekogumise puhul, mille komisjon algatab Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande esitamise kohustuse täitmiseks direktiivi (EL) 2018/1972 artikli 109 lõike 4 kohaselt, ilma et see piiraks kõnealustes artiklites sätestatud esialgseid tähtaegu.

6. PEATÜKK

LÕPPSÄTTED

Artikkel 9

Määrus jõustub kolmandal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõigis liikmesriikides.

Brüssel, 16. detsember 2022

Komisjoni nimel
president
Ursula VON DER LEYEN